

vendt, hvorimod andre sten kan blive vendt indtil flere gange.

Vi vil gerne være med til at drøfte betimeligheden af en undersøgelseskommission, når bagmandspolitiet er færdig med sine undersøgelser og konklusionerne er draget, men ikke før dette er tilfældet, og derfor afviser vi forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg deler helt vurderingen af Farumsagen som den største kommunalpolitiske skandale, vi har oplevet. Man må have ondt af borgerne i Farum, der er ført bag lyset af borgmester og byråd og muligvis af embedsmænd, og som nu betaler en høj pris i form af højere skatter, lavere service og huse, der falder i pris, og derfor er jeg også tilhænger af, at vi skal til bunds i Farumsagen. Men spørgsmålet er så: Hvordan gør man bedst det?

Hvorfor er det ikke en god idé at nedsætte en undersøgelseskommission? Det er det ikke, fordi der verserer en straffesag, som vi ikke kender omfanget af, og vi kender derfor heller ikke omfanget af, hvad en undersøgelseskommission skal beskæftige sig med. Det er ikke muligt i dag at angive de nærmere bestemte forhold, som en undersøgelseskommission skal beskæftige sig med, når vi ikke kender straffesagens omfang. Det er den ene betragtning.

Den anden betragtning er, at jeg synes, der i debatten er en underlig tendens til at sige, at en straffesag er ingenting. En straffesag er tilfældigvis den skarpeste kniv i skuffen. I en straffesag går man anderledes til stålet, for nu også at tale lidt fodboldsprog fra min side, end man gør i en undersøgelseskommission. I en straffesag kan man også tillade sig at være skrappe i sin vurdering af bestemte forhold, fordi der i en straffesag er en forsvarer og retsgarantier for den anklagede, hvad der jo ikke er i en undersøgelseskommission. Derfor må undersøgelseskommissionen være mere tilbageholdende med sine vurderinger.

Endelig er det mig helt ubegribeligt, at forslagsstillerne ikke kan indse, at hvordan man end vender og drejer dette her, er der jo ingen mulighed for, at undersøgelseskommissionen kan blive færdig, før straffesagen er færdig. Forestillingen om, at man ved at nedsætte en undersøgelseskommission sikrer en særlig hurtig behandling, er simpelt hen forkert. Undersøgelseskommissionen bliver ikke færdig, før straffesagen er færdig. Jeg kan slet ikke se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre.

Dernæst er det jo også sådan, at en undersøgelseskommission jo ikke er noget hurtigt instrument. Undersøgelsen af Nørrebro sagen tog 6 år, og forestillingen om, at nu nedsætter vi undersøgelseskommissionen og hu hej, så er vi færdige med Farumsagen og har rede på alting, er jo en stor illusion.

Jeg er glad for, at denne sag kommer til debat i salen ved denne lejlighed, og lad os så, når vi kommer til anden behandling af beslutningsforslaget og også imellem første- og andenbehandlingen, se at komme til bunds i nogle af spørgsmålene.

Ét spørgsmål vil jeg gerne fremhæve; det har ministeren allerede gjort, og det vil jeg også gerne gøre. Det fremgår af beslutningsforslaget, at undersøgelseskommissionen ikke skal gennemføre retlige vurderinger, men det fremgår samtidig, at den skal undersøge, om der er mulighed for at gøre retligt ansvar gældende over for nogle embedsmænd. Spørgsmålet er, om man overhovedet kan gøre retligt ansvar gældende, for det hviler jo på retlige vurderinger. Med andre ord: Beslutningsforslaget er ekstremt uklart på dette punkt.

Jeg har hørt flere talere sige, at dette her også er en vigtig politisk sag i betragtning af, at finansministeren har været nævnt. Til det vil jeg gerne sige, at det altså også er en vigtig sag for de embedsmænd, det drejer sig om her. Det har sådan set ikke noget med politik at gøre, det er et spørgsmål om at sikre dem en behandling, hvor der er retsgarantier.

Kl. 15.00

Og derfor mener jeg virkelig, at flertallet har pligt til at gøre gældende, gøre rede for, hvad det egentlig er, man mener her, når man på den ene side ikke skal lave retlige vurderinger, men på den anden side skal undersøge via en undersøgelseskommission, hvordan det forholder sig med embedsmændene. Kan vi dog ikke få klarhed på det punkt?

Line Barfod (EL):

Farumsagen drejer sig om en kommune, der af mange i mange år og i flere lande blev udråbt til at være mønsterkommune, men som, da man dykkede ned under overfladen, viste sig i stedet at være en mønsterkommune.

Det er vigtigt, at de, der strafferetligt kan drages til ansvar, også bliver draget til ansvar. At de, som man kan bevise har overtrådt straffeloven, også får den straf, der passer til deres forbrydelse. Men der er også alle dem, der ikke har